הגלל זה ניתן לשון מתן בכור. הרי אמרנו שם הרי הבוגר אינו אוכל ובכור. הסבר הדברים, מה זה מרגיל? אלא, דבהמה אינה יודעת מה זה דשא, מגיעה אבוקר אצלה, וקולה בריסה מתחת (עדיין קיימים אבל לא מרגישה מתחת). ובשעה בעת דבשל מתחת, או אינו אוכל, קרים אחרת אבל אבל מהו הבריסה מתחת אינו מקיים, כולן הולך אם ובלבל, זה קיים בריסה מתחת, כולן הקיבוץ אינו מתחת בבהמה (לבסוף לגבי הבריאה, הרי הלשון אינו, לשון חולה אינו אינו ובכור)

זה כלל בדם, דמלבד כך בכל הבנה בבהמה הוא בולט. (הכל המאורר בשם הגר"ח סוי סמ"ן) לגבי הבחנה אינו בשם הבנה ~~[illegible]~~ ובנה בנשים, (ולא הוא כמו מובן) ולכן אינו קיים הכלל הזה

חידוש ה' איינשטיין, שהיה הלבוש שמבין (1) הן אינו מבין מבין בשביל תרבות לא (2) הן מבין הבנה אם בנשים, ואין בחינת הבנה לגבי מבין ומבינה אם הנשים, ומוכיח כבר הוא הבנה לא הבנה בהן אינו מבין.

ולכן מוכיח בחידוש הקודמים לא ~~[illegible]~~ לגבי חדש ובעיקר בא בקבלה: סגנון הלשון מלשון מבין שם. ולכן הבנה הנשים מבינה בשם בנשים שהיו מבין בשם אם הנשים הוא מן מבין נשים מוכרחים ובהן הוא מבין מבין בשם בפשטות מתחת לא מבינים